

[Camre]

Det vil være en grænseløst uansvarlig politik, som ville få katastrofale følger også for beskæftigelsen. Der er nok en kortvarig gevinst i at gå imod skatteforhøjelser, men jeg tror, vælgerne ville reagere nok så voldsomt imod den uansvarlighed, det ville være at holde den samlede beskatning uændret, fordi det jo meget hurtigt ville vise sig, hvad de økonomiske følger af en sådan politik ville være, og jeg er forundret over, at partier som det konservative folkeparti og det radikale venstre vil kritisere, at regeringen i denne situation hæver beskatningen.

Glistrup (FP):

Hr. Camre har jo fuldstændig ret, når han siger, at det, regeringen gør, det er skam ikke at tage fra de fattige og give til de rige. Nej, det, regeringen gør, er at gøre alle fattige.

Derimod var hans kollega som regeringspartiordfører, hr. Ellemann-Jensen, jo mindre heldig, når han forsøgte her fra denne talerstol at give indtryk af, at skatterne ikke steg her i landet. Efter hr. Ellemann-Jensens egen skatteministers udsagn stiger momsens i 1979 i forhold til 1978 med 9,3 pct. Efter hr. Ellemann-Jensens egen skatteministers udsagn stiger ejendomsskatterne i 1979 med 14,1 pct. sammenlignet med 1978. Efter hr. Ellemann-Jensens egen skatteministers udsagn stiger indkomstskatterne i 1979 med 15 pct. i forhold til 1978. Kom så ikke og giv indtryk af, at skatterne ikke stiger i 1979!

Men, sagde så hr. Camre, vi må da gøre den tilføjelse, at indkomsterne skal stige endnu mere. Det var da også en måde at få regeringserklæringen ud mellem sidebenene på. Jeg havde hidtil opfattet SV-regeringserklæringen sådan, at man ville have en nulløsning, så indtægterne ikke skulle stige. Men nu skal de stige mere end de 15 pct., indkomstskatten stiger. Tusind tak, så bliver befolkningen nemlig fri for værdistigningsafgiften, for den skulle vi kun have, hvis vi fik nulløsningen! Hvis det er indholdet i logikken fra regeringens side, så er det jo ganske udmærket.

Hr. Ellemann-Jensen er jo en velformet mand, så han kunne forme tingene på en anden måde, end man gjorde, når man talte om skattetrykket. Han sagde, at hvis man bare læser finansplanen, så kan man se, at det her går ud på forbrugsudvidelse. Det er

da rigtigt, at til trods for, at skatterne stiger med 15 pct., så stiger statens udgifter endnu mere. Fordi man skaber så mange arbejdsløse, fordi man har minister Lise Østergaard, fordi man har en kulturminister og mange andre, der ødsler med statens penge, så stiger statens underskud fra 28 mia kr. i år til 39 mia kr. næste år, og så kan man selvfølgelig godt sige, at dette viser, at man altså har en forbrugsudvidende politik fra regeringens side. Men jeg synes nu nok, det var en lidt haltende logik, der prægede hr. Ellemann-Jensens ordførelse.

Man havde virkelig meget mere fornøjelse af at lytte til hr. Honoré. Hvor var det dog dejligt at høre ham hudflette centrumdemokraterne for den holdning, de indtager her i dag. Velkommen i salen, hr. Honoré! Vi er glade for at høre den tale.

Nå, der var selvfølgelig også lidt malurt i den. Det, som har været mærkesagen for kristeligt folkeparti, hver gang vi har talt om beskatningsforhold, har jo været splittingssystemet. Nu har vi et forslag, som vi skal stemme om her om lidt, om splittingssystemet, nemlig ændringsforslag nr. 5, og så siger hr. Honoré, at det vil kristeligt folkeparti stemme imod, fordi det ikke giver splitting for alle, men kun for de skatteydergrupper, som dette vedrører. Vi har omsider fundet, at der her i folketinget er et alt-eller-intet-parti, som simpelt hen, når de kan få deres synspunkter gennemført for 30, 40, 70 pct.s vedkommende, siger: nej, det vil vi ikke; når vi ikke kan få 100 pct., så stemmer vi imod, så vil vi ikke være med til det, der er vores egen mærkesag. Det er ikke en fremskridtsholdning. Vi forstår ikke, hvordan man i den grad kan være et yderliggående strammerparti, som kristeligt folkeparti åbenbart er, men det må man altså affinde sig med.

Der er imidlertid én, der i hele denne debat har været tavs i Danmark og ikke har ladet sin røst høre, til trods for at han er en af dem, der blev jokket allerkræftigst på ligtornene, og det er hr. Preben Møller Hansen. Ham har vi intet hørt fra, til trods for at regeringen jo sørgede for ved sit ændringsforslag nr. 13 – det er vist ganske passende, det fik det tal – at forhøje somandsskatten nok så kraftigt her fra næste år. Man fik det gennemført på den måde, at det kom, lige som vi skulle afgive betænkning; vi fik et papir